

***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben. 2016. május 1-jén.
Édesanyák vasárnapján.***

Kezdő ének: 116. zsoltár 1. verse

Főének: 250. dicséret mind a 4 verse

Ének prédikáció előtt: 378. dicséret 4. verse

Textus: Mózes 5. könyve 28. rész 3-6. versei: „Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn. Áldott lesz méhed gyümölcse, földed termése és állataid ivadéka, teheneid ellése és nyájaid szaporulata. Áldott lesz kosarad és sütőteknőd. Áldott leszel jártodban-keltesben.”

Kedves Testvéreim!

Mondhatnánk, hogy érdekes együttállást hozott ez a mai nap. Hiszen állami ünnepünk is van, május elseje, a munka ünnepe; egy szívünknek fontos megemlékezés is van május első vasárnapján, az édesanyák napja; ráadásul, mint minden vasárnap, most is ugyanazért vagyunk együtt, hogy megemlékezzünk Jézus Krisztus feltámadásáról, hiszen az Úr napja van.

Ebben a felsorolásban így első hallásra semmi közöset nem találunk. Nincsen egyetlen olyan pont sem, amiben ezt a hármat egy szintre hozhatnánk. Ha csak az nem, hogy az édesanyák sokat dolgoznak és Istenről sem felejtkeznek el, de ez utóbbi sajnos nem minden édesanyára igaz. Valami olyan közös pontot kell találnunk, ami a mai napon érinti meg a szívünket, ami ebben a különleges helyzetben szólít meg minket.

Ez a közös pont nem más, mint Isten áldása. A felsorolásban megjelent az áldás, ami az édesanyákon van: áldott lesz méhed gyümölcse. Megjelent az áldás, ami a munkán van: áldott lesz földed termése, kosarad és sütőteknőd. Végül megjelent, még ha rejtetten is az áldás, ami a hívő ember életét fogja egybe: áldott leszel jártodban, keltesben. Nincsen tehát olyan hely, nincsen olyan élethelyzet, amin ne lenne rajta Isten áldása. Ez a biztatás szólít meg most minket ezen a különleges ünnepnapon: áldott leszel.

Ezt a kifejezést pedig ismerjük mi, akik a templomban vagyunk. Valaki áldást kap. Mégis érdemes egy kicsit elidőzni annál, hogy mire is várunk, amikor Isten áldását várjuk? Sokat segít az, hogyha megpróbáljuk a mai nyelvre átültetni mindezt, és akkor talán azt mondhatnánk egy kicsit érthetőbben, hogy jól megy majd a sorod? Nem lesz semmire gondod, hogyha Isten áldása van rajtad? Csakhogy ezzel leszűkítenénk azt, hogy mi is az áldás, hiszen azt sugallná, hogy az olyan ember élete áldott, akinek a lelkében, az életében minden rendben van. Csak az olyan ember áldott, aki gazdag, akinek mindene meg van, akinek nem kell küzdenie semmiért.

Nagyon sok esetben gondolták ezt az emberek. A gazdagság, az egészség, a jólét Isten áldásának a jele, hogyha ez nincsen meg, vagyis valaki beteg, szegény, nyomorult, akkor pedig nincsen jelen az életében Isten áldása sem. Hányszor vitázott Jézus a körülötte lévőekkel, hogyha valaki vakon született, ha békés, ha teste nem tökéletes, akkor mindez nem jelenti azt, hogy valaki távol lenne a Mindenhatótól, vagyis ne lenne áldott.

Magam elé képzeltem egy XVII. századi gályát, amin több száz ember volt, mind halálra ítélt bűnöző, a padokon leláncolva ültek és brutálisan kemény munkát végeztek. Enni úgy kaptak, hogy egy vályúba öntötték eléjük az ételt és onnan kellett megenniük. Amikor kicsit lassabbak voltak, akkor korbács csatolt a hátukon. Első hallásra azt mondanánk, hogy ezek az emberek nem áldottak. Ezek nyomorultak, elesettek, olyanok, akiknek az életében biztosan nincsen jelen Isten. Csakhogy volt közöttük néhány prédikátor, aki nem volt hajlandó a hitét megtagadni és azért került oda. Ott voltak ők, akik ugyanazt a büntetést szenvedték el, mint a gyilkosok, mint a rablók, mint azok, akiknek semmit sem jelentett az élet, a becsület és a tisztesség. Ők nem voltak áldottak? Ők híján voltak Isten erejének? Biztosan nem igaz ez a kijelentés. Ha nem lett volna velük Isten mindennél nagyobb ereje, akkor megtörték volna az első fenyegetésre. Ha nem lett volna velük valami csodálatos hűsége a Mindenhatónak, akkor ők sem tudtak volna hűségessé lenni.

Amikor ezt az ígéretet halljuk, hogy áldott leszel, akkor ez nem azt jelenti, hogy minden tökéletes, hogy minden földi körülmény a lehető legjobb. Ha ugyanis ezt állítanánk, akkor azt mondanánk ezzel, hogy aki szegényebb, az nem áldott. Azt mondanánk, hogy aki betegségben szenved, az nem áldott. Ha ez a gondolkodás lenne bennünk, akkor egyetlen életet sem nevezhetnénk áldottnak, amiben csak a legkisebb jele is megjelenik a nélkülözésnek, a hiánynak. Akkor azt mondanánk, hogy akinek nincsen gyermeke, akinek nincsen munkája, akinek nincsenek földi eszközei, az nem nyerte el Isten jóindulatát,

***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben. 2016. május 1-jén.
Édesanyák vasárnapján.***

Isten áldását.

Sőt, még ennél is tovább mehetünk. Akinek ugyan meg van minden földi értéke, de nincsen a lelkének nyugalma, az sem nyerte el a Mindenható áldását. Pedig azt tudjuk, hogy a pénz nem boldogít. Az olyan ember, aki nagy vagyonnal rendelkezik, nem lesz azonnal lelkileg is kiegyensúlyozott. Sőt, azt láthatjuk, hogy a kettő sokszor szöges ellentétben áll egymással. A szegényebb, az egyszerűbb körülmények között élőknek van lelki nyugalma és békességük, míg a gazdagabbaknak ez nem adatik meg. Nagyon röviden mondhatnám azt is, hogyha csak az olyan ember áldott, akinek az életében minden rendben van, akkor nincsen egyetlen áldott ember sem.

Csakhogy ez a felolvasott szakasz nem ezt adja át nekünk. Isten áldása ugyanis nem más, mint az Ő jelenléte. Ott mondhatjuk ki, hogy áldott leszel, ahol Isten jelen van. Nincsen tehát szakadék az életünk és a Mindenható között. Máris összekapcsolódott a három különböző szál. Ahol az Úr napját ünneplik, ahol Jézus Krisztus jelen van, ott van az áldás. Ott áldás van a család életében, ott áldottak az édesanyák is, ott áldott az édesanyák minden törődése és odafigyelése. Ahol Jézus jelen van, ott áldott minden munka, amit elvégzünk, minden erőfeszítés, amit teszünk.

Áldott leszel, ígéri ez a felolvasott igeszakasz. Áldott az, akinek az életében nyilvánvalóvá vált Isten ereje, üdvösséget munkáló terve. Most már mindenki érti a különbséget a jólét és az áldás között. Most már mindenki érzi, hogy a lelki mélység, a betegség, a fáradtság, a lelkünkben való megfáradás nem elmenthető azzal, hogy Isten áldása velem van. Arról van szó, hogy az életünk minden területén, a családban, a munkában, a hitemben nem más-más területeket élek meg, hanem ugyanannak az Örökkévaló Istennek vagyok a hatalmában.

Hogyan mondhatnánk akkor egy rövid definíciót arra nézve, hogy mit jelent az áldás? Nem más az, mint a Mindenható folyamatos jelenléte, gondoskodó szeretete, amivel az egész életünket átfogja. A mai nap tehát nem három részünnepről szól, hanem egyetlen életről. Az én életünkről és a tiedről. A felsorolás is mutatja, hogy az áldás nem csak egy szeletét érinti a mindennapoknak, hanem mindent, amit fel lehet sorolni.

Lehet, hogy a régi korban még csak állatokról és növényekről volt szó. Lehet, hogy a kosárról és a süteknőről kellett elmondani azt, hogy rajta van az áldás. A lényeg nem az, hogy most a régi kor eszközéről beszélünk, vagy az újakról. Mondhatnám azt is, hogy áldott leszel a számítógépünk és áldott leszel az autónk. Áldott leszel a lakás, amiben lakunk, mert Isten nem az eszközöket áldja meg, hanem az életet. Az élettel együtt pedig mindent, ami abban van.

Azt hiszem, hogy szinte mindenkinek ismerős Albert Schweitzer neve. Mindenki egyetért abban, hogy kifejezetten áldott élete volt. Szinte lehetetlen körülmények között tudott Afrikában fenntartani egy olyan kórházat, ami emberek ezreinek az életét mentette meg. Élt 90 esztendő, kapott Nobel békedíjat, volt egy lelkészi, egy orvosi és egy filozófiai diplomája, orgonaművészként is ismerték egész Európában. Voltak azonban az életének nehezebb pillanatai is. Amikor az első világháborúban német származása miatt kitoloncolták Afrikából, és 7 évig kénytelen volt távol maradni a saját kórházától. Amikor különböző koncerteket tartott Európában azért, hogy finanszírozni tudja a kinti költségeket és vállalta az utazás nehézségeit és kockázatait. Amikor leprás és egyéb fertőző betegek között dolgozott, kockáztatva azt, hogy maga is fertőzőtté válik. Ezekkel együtt értjük meg igazán, hogy mit jelent az áldott élet.

Amikor ugyanis ezt ígéri Isten, hogy áldott leszel, akkor egész életünkre nézve, annak minden területén adja az áldást. Ígéri azt a jelenlétet, ami a rosszat is képes jóra fordítani, ami az általunk elrontott eseményeket is képes továbbvinni, ami a legnagyobb mélységben is ott van. Ahogyan a 139. zsoltárban megfogalmazza a szentírő: „ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék, kezéd ott is elérne, jobbold megragadna engem.” (Zsolt. 139:8-10) Ilyen az áldott élet. A szüntelenül Isten jelenlétében zajló élet.

Áldott leszel, ígéri Isten ma nekünk is. Áldott leszel, amikor dolgozol, áldott leszel, amikor a családi körben ünnepelsz, áldott leszel, amikor az édesanyádra emlékezel, vagy őt megköszöntöd, áldott leszel, amikor az életed mélységeit, vagy magasságait megjáród. Áldott leszel, mert veled lesz az Úr, a Mindenható Isten, mindenütt, amerre csak jársz.

Amen!

Záró ének: 200. dicséret mind a 6 verse